

Qələbəyə bir addım qalmış...

İkinci Qarabağ müharibəsinin şəhidi Vüqar Kamil oğlu Rüstəmov 1994-cü il may ayının 1-də özünün zəngin təbiəti ilə seçilən, axar-baxarlı bir məkanda - Gədəbəyin Xar-xar kəndində sürücü ailəsində dünyaya göz açmışdı. O, ailənin son-beşiyi - beşinci uşağı idi. Heç kəsin ağılına belə gəlməzdi ki, bu son beşik oğlan gələcəkdə bir ailənin, bir kəndin, dağlar qoynunda qərar tutan səfah bir diyarın, bütövlükdə ölkənin adını, şərəfini ucalara qaldıran bir qəhrəmana çevriləcək.

Altı yaşında olarkən Vüqarın atasını avtomobil qəzasında itirməsi, ailəyə ağır məhrumiyyətlər gətirsə də, gələcəyə ümidlə, inamla baxan ailə hər şeyə rəğmən, sabaha irəliyə, sonsuz istəklərlə baxır, bu ruh və dözümlü atasız uşaqların zaman-zaman ağır yükünü zərif çiyinləri götürən ana tərəfindən təlqin olunurdu.

Vüqar yaşdqları kimi

böyüyüb, boya-başa çatdığı doğma kənddəki tam orta məktəbin birinci sinfinə qəbul olunmuş, orada təhsil alarkən məktəbə həmyerliləri - birinci Qarabağ müharibəsinin şəhidi Elşən Məmmədovun adı verilmiş, o burada təkcə biliklərə yiyələnməklə kifayətlənməmiş, hər dəfə lövhədən boylanan şəhid döyüşçüdən igidlik, cəsurluq və qorxmazlıq kimi dərsləri bir-rər-birər öz qəlbinə, ruhuna hopdurmağa çalışırdı. Bunu heç kəs bilmirdi, heç kəs ağılına belə gətməzdi ki, bu çəlimsiz uşaq bir vaxt gələcəyin qəhrəmanı döyüşçüsü olacaq, bir şəhid kimi müqəddəs bir ucalığa, ali mərtəbəyə yüksələcək.

Vüqarın soyadındakı Rüstəmov başqa bir cəsur döyüşçünü - Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı Məzahir Rüstəmovu burada xatırladır. Rüstəmov sayadlı döyüşçülərin - zabit və sırayilərin gələcək nəsilərə, vətən, torpaq təəssübkeşlərinə bir miras kimi ötürülən tarixi şücaət var idi: onlar bir qarış vətən torpağının belə düşmən tapdağına çevrilməsinə öz canları və qanları hesabına imkan verməmişlər. Əslində vaxtilə erməni təcavüzünün qarşısını alan özünümüdafiə batalyonunun gədəbəylilərdən ibarət

dəstələri sözün həqiqi mənasında şücaət göstərdiklərini burada yada salmaq, iftixarla xatırlatmaq lazım gəlir. İstər birinci Qarabağ savaşında, istərsə də ayrı-ayrı vaxtlarda törədilən erməni təxribatlarının baş qaldırmasına əsasən gədəbəylilərdən ibarət döyüşçülər imkan verməmiş, əksinə, vaxtilə onlara pay kimi verilən tarixi torpaqlardan bi-

rini - Başkəndi geri almaqla düşməni yerində tutduran bu qəhrəmanlıq nümunəsi və qəhrəmanlıq dərsləri Vüqar kimi gənclərdə, düşməne qarşı nifrət hissələrinin alovlanması da öz müsbət təsirini göstərmişdi.

Orta məktəbi bitirdikdən sonra

ailəyə təsərrüfat işlərində yaxından kömək edən, onun qayğıları ilə məşğul olan Vüqar bərkə-boşa alırsız, fiziki əmək ona yenilməz iradi keyfiyyətlər aşılayırdı.

2012-ci ilin payız çağırışında həqiqi hərbi xidmətə yollanan Vüqar özünün nümunəvi xidməti ilə seçilir, komandirlərin etimadını layiqincə doğruldur. Cəbhəyanı bölgədə -- Füzuli istiqamətində nümunəvi xidmət edir. 2014-cü il yanvar ayının 1-də ordu sıralarında təxris olunaraq evlərinə qayıdır. Əvvəlki kimi Vüqar təsərrüfat işləri, ailənin qayğı və problemləri ilə yaxından iştirak edir.

2015-ci ildə əslən Şəmkir-dən olan Tünzalə xanımla ailə həyatı qurur. Bir ildən sonra oğul övladı İdris dünyaya gəlir.

2016-cı il aprel döyüşləri zamanı Vüqar Rüstəmov Gədəbəy rayon Səfərbərlik və Hərbi Xidmətə Çağırış üzrə

Dövlət Xidməti tərəfindən səfərbəriyyə alınaaraq döyüş bölgələrinə göndərilir.

Sərrast atıcılıq

vərdişlərinə yiyələndən, iradi keyfiyyətləri ilə seçilən Vüqarın bu döyüşlərdə fəal iştirakı komandirlər tərəfindən yüksək qiymətləndirilir. Cəmi dörd günlük döyüşlərdə itkilərə, geri çəkilməyə məcbur qalan erməni təcavüzkarları ilə mübarizədə sınaqdan çıxan döyüşçü aydın şəkildə başa düşürdü ki, düşmənin 2020-ci il yayında az bir müddət ərzində susması hiyləgər bir manevr etmək cəhdindən başqa bir şey deyil və əsaslı döyüşlər, yeni torpaq iddiaları sentyabrın 27-dən başlayan irimiqyaslı əməliyyatlar zamanı üzə çıxacaqdı.

2020-ci ilin sentyabr ayının 28-də yenidən rayon Səfərbərlik və Hərbi Xidmətə Çağırış üzrə Dövlət Xidməti tərəfindən səfərbəriyyə alınan Vüqar Rüstəmov əvvəlcə Gəncə şəhərindəki hərbi hissələrin birində qısamüddətli döyüş hazırlığı keçir. Onun döyüş yolu Füzulinin və Hadrutun işğalçılarından azad olunmasından başlayır. Döyüşlər səngiyən zaman fürsət tapıb evlə, yaxınları, doğmaları ilə telefon əlaqəsi saxlamağı Vüqar unutmur. Sonuncu dəfə Şuşa ətrafı ərazilərin - Daşaltın düşmən tapdağından azad olunması zamanı - noyabr ayının 6-dan 7-nə keçən gecə evlə əlaqə saxlaması düşmən üzərində qələbənin lap yaxınında olmasından xəbər verən bir işarə idi. Qələbə soracağı gəldi, ancaq təəssüf ki, bir qədər sonra Vüqar ay-uldüzü qələbə bayrağına bükülü tabutda yaxınlarına, onu sevənlərə qələbəni gətirənlərə, onun yolunda canını fəda edən bir qəhrəman kimi son görüşü gəlib çıxdı.

Cəsur döyüşçü Vüqar Rüstəmov noyabr ayının 8-də ermənilərin məğlubiyyəti aktına imza atmasına sayılı saatlar qalmış düşmən sinəsindən aldığı düşmən qəlpəsindən şəhid olmuşdur. Sindən vurulmaq qəhrəmanlıq nişə-

nəsidir. Bu qəhrəmanlıq Vüqarın boyuna biçilmişdi, taleyinə alın yazısı kimi yazılmışdı. Döyüş gedən ərazilərdən bir müddət onun cənazəsini çıxarmaq mümkün olmamışdı. Yalnız noyabr ayının 15-də Füzuli hospitalından onun cənazəsi döğmlarına çatdırılmışdı. Marsurut belə idi: vida görüşü və əbədiyyət!

O, noyabr ayının 16-da böyüyüb, boya-başa çatdığı kənd qəbristanlığında rayon ictimaiyyətinin, döyüş yoldaşlarının iştirakı, hərbiçilərin yaylım atışlarının sədaları altında uğrunda canını fəda etdiyi torpağa tapşırılmışdır.

Yaxın bir müddət ərzində

cəsur döyüşçünün qəbrinin üstü dövlət tərəfindən inşa edilmiş, ailəsi dövlət təminatı ilə təmin olunmuşdur.

Doğmalarının, yaxınlarının Vüqarın adının və xatirəsinin əbədiləşdirilməsi ilə bağlı istəklərini də burada qeyd etmək istərdik. Məlumdur ki, Gədəbəy bölgəsi zümrüd meşələri, coşğun çayları, büllür bulaqları ilə tanınır. Burada şəhidlər adına çoxsaylı bulaq komplekslərinin inşa edilməsi artıq adət halını alıb. Çox güman ki, vətən yolunda canından keçən döyüşçü ilə bağlı əlaqədar təşkilatlar tərəfindən belə tədbirlərin həyata keçirilməsi özünü çox da ləngitməz.

Vüqarın altı yaşı olanda atasını itirmişdi. İndi onun altı yaşlı oğlu İdris eyni aqibəti yaşayır. Bu, sadəcə olaraq bir təsadüfdür, ancaq buradakı fərqli tarixləri və hadisələri heç cür eyniləşdirmək olmaz.

İllər keçəcək, balaca İdris böyüyəcək, nənəsi Rəfiqənin, anası Tünzalə xanımın danışıdığı nağıllarda atasının adını eşidəcək, şücaətindən xəbər tutacaq. Fəxrlə atasının adı döyüş və zəfər salnaməmizdə görəcək, belə bir atanın övladı olduğu üçün qürur hissi keçirəcək. Çünki belə qəhrəmanlar sadəcə olaraq tarixə düşmənlər, həm də öz qanları və canları ilə tarix yaradırlar. Vüqar belə qəhrəmanlardan biri idi.

Ruhu şad olsun.

Qürbət Mizəzadə, filologiya üzrə fəlsəfə doktoru, AYB və AJB-nin üzvü